

Azt a tisztát!

*Azt a szerelmet azt a tisztát
többé meg se érintheted!
Hiába futnád be mezítláb
a gyerekkori réteket*

*Bámulhatsz égre végleg elszállt
Az a kékség már kökemény —
Sosem az jött akire vártál
Kihűlt benned a tünemény*

*De már tudod véred volt vére
és bőrödön a sápadás
a rétek eljegesedése —
És tart a mezítlábfutás!*

Pendülő éj

*Ökölbezártan alszom el
Göcsört az agy göröngy a szív
A megütött csont énekel
Homokja arcon gyöngyözik*

*Ökölbezártan a haza
verítékezik kösznet
Puffadó temetők hasa
újabb sírokat szülne meg*

*Ökölbezártan a világ
vajúdik öl és haldokol
Ökölbezártan milliárd
fenyeget ég és föld alól!*

*Ökölbezártan nyúlok el
Göröngy az agy göcsört a szív
A pendülő éj énekel
véres csillagot gyöngyözik*

VECSERNYÉS IMRE

Hölderlin regénye

*Látnivaló, hogy egyként birtokoljuk
a különböző jeleket:
egy festmény szabadságában
ugyanaz a délután, a kidőlt
hirdetőoszlopon plakátok évgyűrűi.
Mosolytalan fölfedezés.*

Mindazonáltal hogyan nézünk a tenyérbe
ütött seben át?
Tudja-e mindenki, hogy a felhő egy torony
vállán valójában angyalszárny?

Menedék

Hibád tökéletes
és minden jeled szerelem.
Bárki lehet tettes
s meghasad a történelem.

Mondtad, hol veszély gyűl,
majd tornyosul ott menedék,
de megtaszít a bűn,
az egésznél szebb töredék.

Tudom, engem vársz rég.
Tükröm is felhőnyi mező,
és a mélyülő ég
szétnyílik, mint egy legyező.

Így kerülök haza,
mint szigorú lényegébe
a mondat parazsa.
Indulok a van egébe.

TARDI SÁNDOR RAJZA